

Grunde kunde ønskes givet, til Lillebelt, det være sig nu til Fredericia eller til et andet Punkt. Som Sagen derefter foreligger er det vel ikke muligt, aldeles bestemt at opgive det Miletal, som Banen vil faae, men man er dog kommet nærmere, end man var ved Sagens første Begyndelse, og det kan vel antages, at Miletallet vil kunne holdes mellem 65 og 70 eller nogle og Halvsjerds; omtrent ved dette Tal vil man kunne blive staaende. Med Hensyn til de finansielle Betingelser, da gik det Forslag, som det forekom mig at være tilraadeligt for Regjeringen at gaae ind paa; i det Væsentlige ud paa, at man fra Statskassens Side ikke skulde overtage nogen Garantie enten for hele Banen eller for en Deel deraf, heller ikke, at man skulde forstrække umiddelbart med Contanter, men at Statskassen, hvergang en af Banens forskjellige Sectioner — man havde antaget 5 Sectioner fra Flensborg til Frederikshavn — var færdig, skulde laane Entreprenøren paa den færdige Section omtrent en Trediedeel af dens Værdi, ikke i Contanter, men i 4 pCt. rentebærende Statsobligationer, som i dette Tilfælde vare udstedte, og paa hvilke da Entreprenørerne havde til Hensigt at effectuere et Laan i England. Det var nemlig, efter hvad der var meddeelt, ikke Meningen at bringe disse Papirer ud paa Markedet som et nyt dansk Statslaan, og navnlig ikke paa det herværende Marked — hvorfor man ogsaa har Haab om, at Entreprenøren vil underkaste sig, at Obligationerne blive større, end at de set kunne være tjenlige paa det herværende Marked —, men Hensigten var at benytte den danske Stats Credit til at reise Penge hos engelske Banquierhuse paa disse i Papirer ydede Prioritetslaan. De Penge, som saaledes laantes paa alle Sectioner, naar de vare færdige, indtil en Trediedeel af deres Værdi, antages at ville udgjøre 3500 Lst. for hver engelsk Mill, eller omtrent 16000 Lst. for hver dansk Mill. De Obligationer, som Statskassen skulde udstede herfor, maatte den naturligvis forrente, og naar man antager, at hele Banens Længde omtrent vil blive 70 Mill, saa vil Statens Risiko altsaa herefter omtrent være den aarlige 4 pCts Rente af 10 Millioner. Den Sikkerhed, Statskassen skulde have for

ved Banens Hjælp at gjenvinde den Rente, den maatte svare til Obligationernes Hænderhavere, skulde bestaae i, at man fik 1ste Prioritets sikkerhed i hele Banen, saa at Udbyttet af den forlods skulde anvendes til Dækning af Statskassens Renter. Hvis altsaa virkelig Banen beholdt den tredobbelte Værdi af det Prioritetslaan, der af Regjeringen var forstrakt derpaa, saa vilde 1 $\frac{1}{2}$ pCt. Netto-Udbytte holde Statskassen aldeles skadesløs; hver 1 $\frac{1}{2}$ pCt. i aarlig Dividende, som ikke maatte falde, vilde derimod medføre, at Statskassen kom til at tabe 1 pCt. af de 4 pCt, som aarlig skulle svares i Renter af disse Obligationer, og gav Jernbanen slet intet Udbytte, maatte Statskassen tilskyde de fulde 4 pCt., og altsaa representere hele Renten af den hele forstrakte Sum, hvilket vil være den største Risiko, Statskassen løber, og som altsaa vel kan anslaaes til 400,000 Rdd. At imidlertid Banen slet ikke skulde give noget Udbytte, men blot skulde kunne bære sig selv, vilde jo vel være lidet sandsynligt, det vilde vistnok kun være lidet rimeligt, at en Mand som Hr. Peto, der er saa bekendt med Jernbaneforhold og Jernbaneanlæg, ikke blot i England, men paa forskjellige Steder i Europa og tildeels ogsaa udenfor Europa, skulde indlade sig paa et Foretagende, der var slet. Det er derfor vistnok fuldkommen sandsynligt, at der vil kunne blive noget Udbytte af Statens Risiko. Desuden maa det erindres, at som en integrerende Deel af Jernbaneanlægget maa man betragte den Bro, der ved Aalborg skal bygges over Limfjorden, ligesom den ogsaa findes udtrykkelig nævnt i Lovforslagets § 1, og efter de Oplysninger, som gives angaaende Samfærdselen over Limfjorden, er det ikke usandsynligt, at denne Bro i en væsentlig Grad vil kunne hjælpe paa Rentabiliteten af det hele Anlæg. Det, som det ved den hele Sag kommer an paa, er fornemmelig, at man sørger for, at den Contract, hvorved Regjeringen forpligter sig til at gjøre et Prioritetslaan paa Jernbanen, affattes saaledes, at Regjeringen sikrer sig, at det Pant, hvorpaa den skal laane 1 $\frac{1}{2}$, virkelig er af en tilstrækkelig Godhed, med andre Ord, at Regjeringen sikrer sig, at Jernbanen anlægges med en betryggende Soliditet, og derfor er det af høieste